

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.
29
šeštadienis
Nr. 78 (1052)
★

Kaina 15 kap.

Bulviakasis

Greit baigsis geriausios bulviakasio dienos. Gali prasidėti rudens lietūs, atšalti oras. Tai ne tik apsunks bulvių kasimą, bet gali atnešti ir nuostolių. Todėl bulviakasio negalima atidėti ne tik dienai, bet ir valandai. Reikia branginti ir išnaudoti kiekvieną giedrios dienos minutę, organizuotai, sparčiais tempais ir be nuostolių nuimti bulvių derlių.

„Pirmūno“ kolūkio žemdirbiai diena iš dienos spartina bulviakasio darbus. Į šį darbą mobilizuotos visos kolūketės, išskirta reikiamas kiekis arklų, vežimų ir kt. inventoriaus. Sparčiai kasa bulves „Bulgailiškių“, „Aušros“ ir kt. kolūkių moterys.

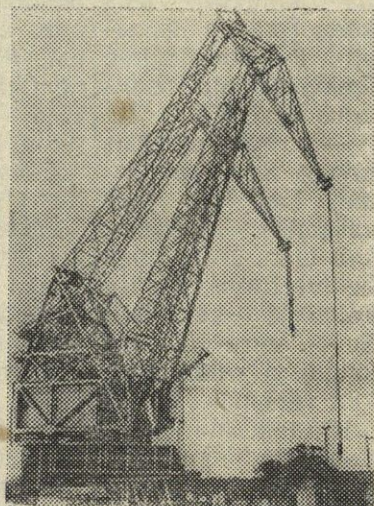
Bet kaip gi įvertinti tokią padėtį, kai pusėje rajono kolūkių dar nėra pradėtas bulviakasis?!

Tokio delsimo negalima niekuo pateisinti, kaip tik kolūkių vadovų apsideidimu, eilišku rudens darbų vykdymu. Pavyzdžiui,

„Lukonių“ žemės ūkio artelėje pasėti žiemkenčiai, baigiamas nuplauti vasarą, bet bulvių kasimas neorganizuojamas. Anksti pasodintos jau seniai pribrendo bulvės „Mūsų rytojaus“ kolūkyje, bet jas nukasti neskubama.

Neužtenka nukasti bulves. Reikia jas surūšiuoti, paruošti žiemojimui taip, kad kur jos bebūtų patalpintos, ar rūšiuose, ar kapčiuose, nesugestų, nepradėtų pūti. O rajono kolūkiuose gerų patalpų kaip daržovėms, taip ir bulvėms nėra. Daugumoje bulvės žiemoja kapčiuose. Todėl jau dabar reikia ruošti kapčius, kad nepriestų laikyti bulves ilgesnį laiką krūvose po atviru dangumi.

Kolūkių valdybos, partinės ir komjaunimo organizacijos privalo susirūpinti bulviakasio darbų paspartinimu, mobilizuojant kolūkinę jėgą bulvių kasimui, jų paruošimui žiemai.

Šeštajame penkmetyje numatyta žymiai išplėsti Klaipėdos jūrų prekybos uostą. Neseniai čia gauti du nauji elektriniai portaliniai kranai, kurių kiekvienas pakelia 10 tonų krovinių. Nuotraukoje: naujieji portaliniai kranai.

L. Morozovo nuotr. (ELTA).

Lietuvos TSR Švietimo ministerijoje

Atsižvelgiant į mokytojų ir mokinių tėvų pageidavimus sumažinti mokinių darbo krūvį ir į tai, kad mokytojai, kaip rodo mokyklų darbo praktika, teisingai vertina mokinių žinias, Lie-

tuvos TSR Švietimo ministerija nutarė nuo 1956–1957 mokslo metų panaikinti keliamuosius egzaminus pradinė, septynmečių ir vidurinių, darbininkų ir kaimo jaunimo mokyklų lietuvių

ir lenkų dėstomąją kalbą IV, V, VI, VIII, IX ir X klasėse, o rusų dėstomąją kalbą — IV, V, VI, VIII ir IX klasėse. Šių klasių mokiniai į aukštesnes klases bus perkeltami pagal metinius pažymius.

Bendrojo lavinimo, darbininkų ir kaimo jaunimo mokyklose lietuvių ir lenkų dėstomąją kalbą VII ir XI klasėse paliekami egzaminai iš šių dalykų:

gimtosios kalbos (žodžiu ir raštu), rusų kalbos (žodžiu ir raštu), algebros su aritmetika (raštu) — VII klasėje; gimtosios kalbos ir literatūros (raštu), rusų kalbos (raštu), algebros, geometrijos, fizikos, chemijos, užsienio kalbos ir TSRS istorijos (žodžiu) — XI klasėje.

Mokyklose rusų dėstomąją kalbą paliekami šie egzaminai:

rusų kalbos (žodžiu ir raštu), algebros su aritmetika (raštu) — VII klasėje;

rusų kalbos (raštu), algebros, geometrijos, fizikos, chemijos, užsienio kalbos ir TSRS istorijos (žodžiu) — X klasėje. (ELTA).

Plečiamas visuomeninio maitinimo įmonių tinklas

Šeštajame penkmetyje respublikoje numatoma žymiai išplėsti visuomeninio maitinimo įmonių tinklą. Lietuvoje bus atidaryta daugiau kaip 100 visuomeninio maitinimo įmonių, kurių statybai asignuota apie 12 milijonų rublių. Iki penkmėčio pabaigos respublikoje veiks 1.400 restoranų, valgyklų, užkandinių, arbatinių ir kavinių. (ELTA).

Grūdai — valstybei

„Laukų spartuolio“ kolūkyje lygiagrečiai su kitais rudens darbais sparčiai vyksta naujojo derliaus kūlimas. Pirmaisiais naujojo derliaus grūdais kolūkis atsiskaito su valstybe. Į grūdų paruošų punktą jau pri-

statyta arti 7 tonų duoninių grūdų. Vykdo privalomuosius grūdų pristatymus valstybei „Aušros“, „Vėžionių“, „Palangos“ ir kiti rajono kolūkiai.

K. Saročkaitė

Metinis traktorinių darbų planas įvykdytas

Skapiškio MTS I traktorinė brigada, vadovaujama F. Miknevičiaus įvykdė metinį traktorinių darbų planą 100 proc. Ši brigada aptarnauja „Adomynės“ kolūki.

— Mūsų žodis tvirtas, mes ištesėsime, — neseniai pareiškė brigadininkas F. Miknevičius, prisimdamas įsipareigojimus Didžiojo Spa-

lio 39-ųjų metų garbei.

Ir teisingai. Pirmą laiką ši traktorinė brigada įvykdė savo įsipareigojimus. Šiuo metu traktorininkai J. Jančys, A. Balys ir kt. sparčiai ari dirvas, skirtas sekančių metų vasarajui ir techninėms kultūroms.

P. Grigalaitis

GRUPĖ KOLŪKIŲ PIRMININKŲ IŠVYKO Į VŽŪ PARODĄ

Šiomis dienomis grupė rajono kolūkių pirmininkų išvyko į Maskvą — į Visasąjunginę žemės ūkio parodą. Jų tarpe: „Vedrupio“ kolūkio pirmininkas F. Jakubėnas, „Stalino keliu“ kolūkio — V. Binkevičius,

„Palangos“ kolūkio — V. Mikalajūnas, „Juodpėnų“ kolūkio — J. Zabulis ir kt.

Šiais metais Visasąjunginę žemės ūkio parodą aplankė 30 mūsų rajono kolūkiečių ir mechanizatorių.

B. Dainys

„PIRMOSIOS VAGOS“ ir „PIRMŪNO“ kolūkiai įvykdė galvijų, kiaulių, avių ir paukščių skaičiaus padidinimo planus.

Sparčiai kasa bulves

Pirmieji pradėjo bulviakasi „Pirmūno“ kolūkyje Jono Šateikos vadovaujamos VI laukininkystės brigados žemdirbiai. Bulves kasdien kasa 12–15 moterų. Emilija Šateikaitė, Eugenija Černiauskaitė, Vanda Kojalavičiūtė kasdien žymiai viršija dienes išdir-

bio normas. Šiandien šios brigados nariai švenčia bulviakasio pabaigtuves.

Sparčiai kasa bulves V ir kitų laukininkystės brigadų moterys. Per artimiausias 4–5 dienas numatyta bulviakasi kolūkyje užbaigti.

V. Deriukas

Kaišiadorių rajono Malenkovo vardo kolūkyje sekmingai nuimamas kukurūzų derlius. Gausų derlių išauginę Prano Pilėnio laukininkystės brigada. 45 hektarų plote čia vidutiniškai gaunama po 400 centnerių žaliosios masės iš hektaro. Nuotraukoje: Kaišiadorių MTS traktorininko S. Malinausko agregatas nuima kukurūzų derlių Malenkovo vardo kolūkyje.

M. Ogajaus ir B. Rasiukevičiaus nuotr.

(ELTA).

Ruduo Lėvens ir Mituvos santakoje

(„Mituvos“ kolūkis)

Derlių nuimsime laiku

Pasakoja IV laukininkystės brigados brigadininkas

Alfonsas Čiurlys

Mūsų brigada pirmoji kolūkyje pasėjo žiemkenčius. O pasėjome šį rudenį daug. 65 ha rugių jau žaliuoja, 28 ha žieminių kviečių, nors ir vėliau pasėta, jau sudygę. 20 hektarų pūdymų patręšti: išvežėme 500 tonų durpių. Būtime ir daugiau išvežę, tik Kupiškio MTS pažadėjusi durpes išvežti, neįvykdė sutarties, dėl to dauguma pasėlių organinėmis trąšomis liko nepatręšti.

Brigadoje 95 hektarai buvo apsėti vasarajumi. Daugiau kaip 60 ha vasarajaus jau nupiauta. Nors grūdai šiais metais sunkiai bręsta, bet šiaudų derlius tikrai didelis, avižos ir net miežiai visur kaip mūras.

Kada visi javai pribręs, nėra ko laukti. Tai gi nieko nelaukdami skubame nuimti derlių, ir kiek tik orai leidžia, suvežti į pastogę.

Vasarojų spasčiai piauna 3 javapiuvės mašinos, vairuojamos kolūkiečių Jono Švelnios ir Jono bei Liongino Virelių. Taip pat piauname ir rankomis.

Reta rasti tokį darbininką, kaip mūsų brigados kolūkietis Petras Petrauskas. Jam jau 80 metų amžiaus, bet darbe visur pirmutinis. Bare Petrauskui niekas neprilygsta, nebent dvidešimtmetis Albinas Rudinskas. Tas tai neatsilieka. Ir jei Petrauskas stos vasarajaus piauti, tai per dieną geriausių javų hektarą paguldo. Su tokiais žmonėmis bepigiu dirbti. Jei seniau IV brigada atsilikdavo, tai šiemet visame kolūkyje darbai čia geriausiai einasi.

Brigadoje yra 100 žaginių, bet su tiek viso vasarajaus nesudžiovinsi. Tai gi džioviname visaip: ir kuogiais statuose, ir pėdais gubelėse (kviečius), ir gabanomis žaginiuose, ir kupetėliuose.

Daugiausia darbo turime su linais, kurių visi 59 hektarai pasėti mūsų brigadoje. Visi linai užbaigti rauti. Sudorjant linų derlių vien tik IV laukininkystės brigados jėgų neužtenka. Grandininkas Pranas Vilkas talkon pasikvietė ir kitų brigadų moteris.

Svarbu ne tik derlių nuimti, bet ir tinkamai pasiruošti pavasario sėjai. Užbaigę žiemkenčių sėją, Kupiškio MTS mechanizatoriai Aldona Barzdenytė ir Romas Čiurlys tuoj ėmėsi skusti ražienas. O dabar jau laikas pradėti ir gilų rudeninį dirvos suarimą. Todėl, kaip tik užbaigsime nuimti derlių, visi brigados artėjai išeis į laukus arkliais arti. Būtų gerai, kad ir pūdymus pirmą kartą suarus iš rudens.

Kas ką beveikia...

Lėvuo neplatus...

„Mituvos“ kolūkis lenktyniauja su kaimyniniu „Stalino keliu“ kolūkiu. Vieną kartą (praeitą mėnesį) ir socialistinio lenktyniavimo rezultatus suvedė.

—Nuvykę pas kaimynus mes pamatėme, kad pas juos vasarojus vėlyvas, kad kukurūzai auga be priežiūros (mūsų kolūkyje kukurūzai buvo nuravėti, apkaupiti ir salietruoti), kad verseliai blogai prižiūrėti. Mes „Stalino keliu“ kolūkyje galėjome pasigėrėti tik visuomeninių pastatų statyba,—pasakoja „Mituvos“ kolūkio pirmininkas Juo-

zas Salogubovas,—o taip pat ir daržininkystę: kopūstais, pamidorais... Gi pas mus atvykę kaimynai daugiau nieko neprikišo, tik palinkėjo mechanizuoti tipinę karvidę...

Nors „Stalino keliu“ ir „Mituvos“ kolūkius skiria neplatus Lėvuo, tačiau kaimynai kaip anksčiau nesilankė, taip ir dabar daugiau nebesilanko. Kai dėl karvidės, tai karvėms teks žiemoti nemechanizuotoje ir be vandens... o gal būtų ir be siloso (pašarų silosavimo planas kol kas teįvykdytas vos 7 proc.).

Rugeliai gerai byra

Gerai dirba kuliarmosios agregatas, vadovaujamas mašinisto Povilo Rudinsko ir motoristo Kosto Vanago. Su šia aparnaujama 11 žmonių mašina, apie kurios markę sunku pasakyti, nes ją savo nuožiūra sumontavo pats Rudinskas, kasdien prikučiama po 8–9 t grūdų, lygiai tiek, kiek MK-1100 kuliarmą, kuriai aparnauti reikia 14

žmonių (3 daugiau). —Ir byra šiemet gerai: po 6–7 cent grūdų iš hektaro,—džiaugiasi kolūkietis Povilas Čiurlys,—gi praeitais metais vos sėkla grįžo.

Bet kaip sekančiais metais, ar gausiai žiemkenčiai užderės?

Vien II brigadoje vienam plote žiemkenčiais apsėta 80 ha. Sujungiant dirvas į vieną didelį masyvą teko iškirsti

krūmokšnius. Čia daug pasidarbavo kolūkietis senukas Gasparonis.

Tačiau su dirvos patręsimu ne kas: durpėmis patręšta 20

ha, gi mėšlu dar mažiau. Pasėliai tręšiami mineralinėmis trąšomis, bet ką gi reiškia nualintai miežienai superfosfato žiupsnys.

Avansas

Kolūkio laukai pilni žmonių. Už šiemet išdirbtus darbdienius kolūkiečiai gavo po 1 rb avanso, tai ūpas geresnis. Visi skuba: kas vasarajaus piauti, kas vežti, kas bulvių kasti.

Ne visuomeninės bulves kasa, o ne. Kolūkiečiai labiau rūpinasi savo pasodybinio sklypu, ne kaip kolūkiu.

O kodėl?

Todėl kad kolūkio vadovai žiūri ne į darbą, o tik kur nu-

gėrimas. Pavyzdžiui, kolūkio pirmininkas Salogubovas po 2–3 dienas, kartais ištiesą savaitę išsėdi gerdamas pas kolūkietį (degtindarį)... Kol to išsunkta „krūminė“ pasibaigia, ir mano, kad dėl visų kolūkio nesėkmių kalta tik vienas I laukininkystės brigados brigadininkas, mat, pastarasis irgi

nugeria. Bet čia tas pats kaip liaudies patarlė: „Juokiasi puodas, kad katilas juodas“.

Dėl to, kad kolūkio pirmininkui daugiau rūpi degtinė, o ne visuomeniniai reikalai, kolūkyje ne tik siloso gamyba sužlugdyta. Dar blogiau su dirvos paruošimu ateinančių metų pavasario sėjai—rudeninis arimas nepradėtas nei Kupiškio MTS jėgomis, nei kolūkio (arklais).

Nors kolūkio pirmininkas Salogubovas nemėgsta kritikos, tai matyti ir iš to, kad jo iniciatyva iš artelės buvo išgyvendintas anksčiau valdybos leistas sienlaikraštis „Gėnys“. Tačiau teisingą kritiką reikia pripažinti ir išgyvendinti klaidas, tempiančias kolūkį atgal.

A. Ridikas

GIMTAJAME KOLŪKYJE

(APYBRAIŽA)

gelis kolūkiečių vaikų, baigiančių vidurines mokyklas, pasirinkdami garbingą žemdirbio specialybę.

Prasidėjo žiemkenčių sėja. Kolūkio valdyba Elvyrai patikėjo atsakingą darbą. Kol I laukininkystės brigadoje buvo pasėti žiemkenčiai, ji visą laiką dirbo prie sėjamosios mašinos.

Rūpestingai įdirbtu lauku traktoriaus traukiama greit slenka sėjamoji mašina. Ant jos laiptelio stovi vidutinio ūgio tvirto sudėjimo mergina. Ant krūtinės žeri komjaunimo ženklis. Nedideliu apskritam veidely iš po tiesiais juodais antakiais pridengtų tamsių blakstienų šviečia linksmos melsvų akių ugnelės. Vėjas gairina rausvus skruostus, valūkiškai taršo pakirptus palaidus kaštoninius plaukus. Sieloje taip lengva, džiugu. O grū-

dai vis byra, byra vamzdeliais, sėjamosios noragėlis vienodam gily eilute juos įterpia į žemę.

Ne retas kaimo berniukas tada ja gėrėjosi, kiekvienas kolūkietis džiaugėsi, kad jauniukas, vidurinę mokyklą baigęs, į kolūkį grįžta, ir sakė:

—Dabar ir mūsų gryčioj greitai bus daug šviesiau.

Rugeliai, kuriuos Elvyra sėjo, jau sudygo, žali. Bet darbų galo nematyti. Kiekvieną dieną, kada sudūzgia kuliarmoji, ji bėga javų kultū. Vasarapiūtė dar nebaigta. Kol visas derlius bus sutvarkytas ir jos rankelės dar daug kartų grėblėlių pakilnos, kojėlės vežimus pamins. Tuoj reikės eiti bulvių kasti ir cukrinių runkelių rauti.

Ne! Jūs nepamanykit, kad Elvyros mokslas baigėsi. Ji dieną dirbs, o vakarais to-

liau mokysis—neakivaizdiniu būdu studijuos žemės ūkio mokslus. Pavyzdžiui, saky-

sim, kad ir agronomiją. Elvyra Leišytė, baigusi vidurinę mokyklą ir likdama nuolatiniam darbui savo gimtajame kolūkyje, žino, kas čia jos laukia.

Ji sportininkė, sunkaus fizinio darbo nebijo, ir kaip dera komjaunuolei, nebijo jokių sunkumų. Niekas nepasakys, kad kolūkyje labai jau geri reikalai.

Bet Elvyra negailės jėgų, kiek ji pajėgs, padarys viską, kad padėtų savo tėviškės žemdirbiams statyti naują kolūkinį gyvenimą, kovoti su klaidomis ir trūkumais, kurių nors ir aštuntaisiais kolūkinio gyvenimo metais, bet vis dar pasitaiko.

—I laukininkystės brigadoje dabar aš turėsiu rimtą pagalbininkę,—apie Elvyrą kalba kolūkio žemės ūkio specialistas Stefa Matulytė. Kur Elvyros Leišytės akis užmatė, nebus pažeisti nei Žemės ūkio

artelės įstatai, nei agrotechnika.

Kas kad Elvyros tėvas I brigados brigadininkas, bet ir jam nuo dukters tenka.

—Tai bent šauni mergina,—apie Leišytę pasakoja kolūkietis Jonas Vogulys,—jei tik tėvas pasigers (kai brigadininkas girtas—brigadoje darbas stovi), namo parėjęs neišsisuks be barimo.

Brigadininko kumelė seniau po vasarojų, po cukrinius runkelius palaida vaikščiodavo. Kas brigadininką sudraus... O kai duktė namie, baigėsi „laisvės“ dienos, ir brigadoje didesnė tvarka: baigia vasarojų nuimti, sparčiai kuliama jėga.

Kolūkiečiai žino, ką komjaunuolė Elvyra Leišytė, baigusi vidurinę mokyklą ir pasirinkusi paprastą žemdirbio darbą, reiškia jų kolūkyje. Už sąžiningumą, darbštumą ir nesitaikstymą su trūkumais čia ją visi gerbia ir vertina.

P. Vilys

„Mituvos“ kolūkis

Elvyra Leišytė šiais metais baigė Vlado Rekašiaus vardo vidurinę mokyklą. Vasarą visuomeninius darbus ravėjo, šieną grėbė ir kartais pasvajodavo apie studijas aukštojoje mokykloje. O kai atėjo ruduo, galutinai nusprendė:

—Dirbsiu kolūkyje—už vis labiausiai aš mokau žemės ūkio darbus. Iš manęs čia bus didžiausia nauda. Ir tėveliams daugiau nebūsi našta, ant sprando nebesėdėsiu.

Jos sprendimui pritarė kolūkio komjaunimo organizacijos sekretorius Emilija Venskutė:

—Gerai Elvyrate, lik pas mus, tu kolūkyje tikrai reikalinga. Dar vienu komjaunuoliu bus daugiau, o ir visos komjaunimo organizacijos darbas bus gyvesnis.

Šiuo dukters sprendimu buvo patenkinti ir tėveliai.

—Mano dukrelė besimokydama neišpuiko: nebėga iš kolūkio,

nesigėdija juodo darbo,—džiaugėsi motina, kaip jai rodėsi, šiuo netikėtu dukters sumanymu.

Tėvas, jis kelinti metai vadovauja I laukininkystės brigadai, seniai puoselėjo viltį, kad duktė liks kolūkyje. Jam tik skaityti ir rašyti šiaip taip mokančiam, sunku vesti tokį didelį brigados ūkį. Ir dažnai pamanydavo:

—Mokytis dabar gali kiekvienas, kas tik nori. Ale vaikai, kurie tik truputį prasimoko, tuoj riečia nosį, bėga iš kolūkio po miestus tarnysčių ieškoti. O kad taip mano duktė, baigusi vidurinę mokyklą, ir kitų kolūkiečių mokinti vaikai stotų brigadininkais, fermų vedėjais, kolūkyje būtų kita tvarka.

Taip, mokslas reikalingas ne tik kolūkio vadovams, brigadininkams ir fermų vedėjams, bet ir eiliniams kolūkiečiams. Ir reikia manyti, kad abiturientės Elvyros Leišytės pavyzdžiu paseks dau-

PIRMOJI RAJONO JAUNIMO ŠVENTĖ

Kultūros namuose skambėjo dainos...

Ilgai mūsų rajono jaunimas laukė savosios šventės — festivalio. Ilgai jam ir ruošėsi. Ir štai, 22—23 d. d. rajono centrą užpildė jaunimas. Jaunatviškai pasipuošia Kupiškis. Miesto centre gatvė kerta išskeltas raudonas lozungas:

— Sveikiname festivalio dalyvius!

Šeštadienio popietė. Miesto įmonėse, įstaigose baigėsi savaitės darbas dviem valandom anksčiau. Į kultūros namus rinkosi festivalio dalyviai.

Trumpa kalba festivaliui atidaro Lietuvos LKJS rajono komiteto sekretorius B. Mačiūnas.

Pirmieji scenoje — Subačiaus vidurinės mokyklos saviveiklininkai. Merginų oktetas išpildo Golšteino dainą „Indonezija“. Jos dar padainuoja „Toli už guobų šlamančių“, „Plėšinių kelių nežinomuoju“.

Subačiaus vidurinės mokyklos mišrus choras, vadovaujamas mokytojo Liaudansko, — vienintelis festivalyje. Tai rodo, kad daug atgal nuo rajoninės dainų šventės nuriedėjo mūsų saviveiklininkai.

Subatiečiai ne tik kad nepamiršo dainų šventės, bet dar kūrybingiau, su nauju choro repertuaru pasirodė festivalio metu kultūros namų scenoje.

Audringais plojimais buvo palydėta pagal jaunojo poeto V. Jasinsko žodžius

sukurtoji mokytojo Liaudansko daina „Bernuželio belaukiant“. Darniai nuskambėjo ir kitos subatiečių atliktos tarybinės bei liaudies dainos.

Šeštadienio vakaro festivalinėje programoje daugumoje pasirodė moksleiviai. Didžprūdėlių septynmetės mokyklos moksleiviai trys broliai Minkevičiai padainavo kelias liaudies dainas. Vlodo Rekašiaus v. vidurinės mokyklos jaunieji atlikėjai pašoko „Du gaideliai“, „Ko liūdi berželi“, solo akordeonu atliko V klasės moksleivė Deksnytė.

„Laukų spartuolio“ kolūkio liaudies šokių ratelio nariai gerai pašoko „Šoka, kaip kas moka“, „Suktin“ ir kitus. Bet labai blogai ir kartu keista, kad atlikėjai buvo neblaivūs.

Šokiais baigėsi pirmoji rajono festivalio diena, pirmasis šios jaunimo šventės vakaras.

Melsvai šviesus dangaus skliautas rodė, kad ir antroji rajono festivalio diena bus saulėta, šilta.

14 valanda. Kultūros namų salė perpildyta žiūrovų. „Laisvės“ kolūkio merginos — dvi seserys Stukaitės padainavo eilę liaudies dainų, savotiškų kupiškėnų tarmė — „Oi jūs, susiedai“, „Dubliškių bernuželiai“ ir kt. Taip pat savo sugebėjimus meni-

nės saviveiklos srityje parodė Stankevičius, Simonaitytė, Kavaliauskaitė ir kt. kolūkiečiai.

Linksma, skambi muzika, atliekama „Aukštaičių“, „Vienybės“, „Vedrupio“ kolūkių kaimo kapelų. Tas parodė, kad mūsų kolūkiniame kaime yra gerų muzikantų. Reikia tik su jais daugiau dirbti, parinkti jiems naują repertuarą.

Scenoje patys mažieji. Varaniškių septynmetės mokyklos moksleivis groja solo armonika. Iš „Laisvės“ kolūkio 6 metų vaikas taip pat armonika pagrojo keletą melodijų.

Festivalio programą praturtino „Neries“ kolūkio saviveiklininkai. Žiūrovams labai patiko šokis „Rugeliai“.

Pertrauka.

19 valanda. Baigiamasis festivalio koncertas. Programą vedė A. Veblauskas ir G. Totoris. Dalyvavo „Bugailiškių“ kolūkio, rajkoopsajungos ir kultūros namų meno saviveiklos kolektyvai. Jų pasirodymas padarė žiūrovams gilų įspūdį.

Tenka pripažinti, kad „Bugailiškių“ kolūkyje pastebimai vystosi meninė saviveikla, kad į ją įsitraukė pats kolūkio pirmininkas drg. Juodgalvis, agronomas J. Stepukas. Saviveiklininkai pasireiškia kūrybingumu. J. Stepuko sukurtasis montažas

„Mūšio lauke“ susilaukė gausių aplodismentų. Neblogai buvo suvaidinta ir komedija „Barzdaskutys“.

Darnus yra rajkoopsajungos moterų oktetas, vadovaujamas drg. Mikantavičiaus. Festivalyje šis kolektyvas sudainavo nemažą naujų dainų.

Dainas pakeičia kultūros namų šokėjų kolektyvas. Jų atliekami šokiai laisvi, linksmi, vaizdingi. Pavieniai atlikėjai L. Genytė ir G. Blazytė pašoko „Valsą“. Ispanų šoki gana puikiai atliko drg. drg. Čereškaitė ir Lukšys.

Audringais plojimais palydimas paskutinis scenos uždarymas.

Jaunimo poros sukasi, palydimos akordeono muzika. Pirmasis rajono jaunimo festivalis baigėsi.

Tenka padaryti keletą pastabų. Viena, festivyalyje nebuvo masiško. Tedalyvavo 12 kolūkių saviveiklininkai. Antra, mažoka satyros ir jumoro dar pasireiškiančio mūsų jaunimo tarpe antimoralaus elgesio faktams demaskuoti. Trečia, festivalyje nematėme nė vieno mechanizatoriaus. Tai rodo, kad iš kultūros įstaigų, komjaunimo komiteto, tuo pačiu ir iš festivaliui organizuoti komisijos pusės trūko organizuotumo. Festivalis neigavo pilno šios masinės priemonės vardo.

Nesustokime vietoje: ir toliau teskamba mūsų kolūkiniame kaime tarybinė daina. Vystykime meninę saviveiklą! Mūsų kūrybinį darbą telydi kultūringas poilsis!

Jaunime, tavo rankose iniciatyva!

K. Penkus

MUMS RAŠO

NIJOLE, NETINGĖKI!

(„Mūsų rytojaus“ kolūkio narių laiškas Gaigalių klubo-skaityklos vedėjai Nijolei Balčiūnaitėi)

Kasdien ilgėja vakarai. Juos mes norėtume praleisti klube-skaitykloje prie knygų, laikraščių, žaisdami šachmatais, šaškėmis. Bet jums, Nijole, matyt, ne tik nesinori mus įleisti į skaityklą, bet ir pačiai baugu praverti jos duris. Ir neuostabu. Ne tik jūs viena, bet ir kolūkiečiai, kuriems nors kartą teko apsilankyti jūsų vadovaujamoje įstaigoje daugiau nebenori jos lankyti. Juos baugina nykus, tuščiomis sienomis patalpos erdvumas, be tvarkos kampe sujaukti laikraščiai, niekad neplaunamos grindys, lubomis bėgiojant vorai. Tiesa, ant sienos kabo sienlaikraštis „Pergalė“, bet... jo eilutės tebekviečia šienauti sparčiau. Nijole, kodėl jūs neorganizuojate sporto, šokių, dramų ir kt. ratelių, kuriuose

mes norėtume dalyvauti, išbandyti savo menines jėgas? Ar jūs nesugebate? Ne. Sugebėtumėte, jei netingėtumėte! Juk prieš porą metų, pradėjusi vadovauti mūsų kultūrinei įstaigai, jūs parodėte daug iniciatyvos organizaciniame, kultūriname-masiniame darbe. Ir, žinoma, kai dirbate, ne toks vaizdas buvo ir pačiose patalpose, nekabojo po pusmetį tas pats sienlaikraščio numeris, neuobodžiavo ir jaunimas. Bet matyt, jums, Nijole, įgriso dirbti, susirgote tinginio liga.

Nekantriai laukiame, Nijole, kada jūs išsigydysite nuo tinginio ligos ir imsitės rimtai vadovauti kultūriniam darbiui kolūkyje. O jei mums truks kantrybės gyselė, nors ir neskanių, bet vaistų mes jums surasime.

„Minkšta galvija“

— Pasėjot, ravėjot, auginot, žiūrėjot, o kai užaugom — ranka numojot, — jei tik mokėtų, taip prakalbėtų „Laisvės“ kolūkio agronomui Skorupskui ir pirmininkui Šiliniui kolūkyje puikiai užderėję kopūstai.

J. Garbauskas vadovaujamoje I laukininkystės brigadoje I ha plote užderėjo neblogas kopūstų derlius — apie 15 tonų. Kolūkiečiai juos nukirto ir... paliko ant lauko, kur kopūstai išbuvo daugiau kaip savaitę. Čia juos apniokė Jėčiaus avių banda ir, kai jau beveik pusę kopūstų sugriaužė, sumynė, nebesikentęs agronomas Skorupskis įsakė brigadininkui organizuoti kopūstų išvežimą iš daržo.

Pakrovė kolūkiečiai kopūstus į vežimus ir veža, patys nežino kur. Kelyje sutikę Skorupskį klausia: — Kur juos vežti?

— Verskite čia, vieškelio pagriovėje. Kai reiks, greičiau surasime, — įsako Skorupskis. Kolūkiečiai, nedrįsdami priešintis kvailam agronomo nurodymui, jį įvykdo. Dabar kopūstus naikina nebe Jėčiaus avys, bet aplinkinių kolūkiečių karvės.

Matyt, nepraloštų kopūstai, jeigu susiginčytų, kieno galva kietesnė: ar jų, ar agronomo. Žinoma, jei galvas kietesnes už kopūstų kolūkio vadovai turėtų, tai ir patalpas jiems surastų.

D. Starkutė

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Pajuodis ne iš pupų spirtas“

Tokio pavadinimo korespondencijoje, atspausdintoje „Stalino keliu“ Nr. 67(1041), buvo kritikuojamas „Stalino keliu“ kolūkio galvijų fermos

vedėjas Pajuodis. Gautas atsakymas, kad faktai pasitvirtino. Pajuodis griežtai įspėtas. Padėtis fermoje ištaisyta.

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Blogas organizatorius ir agitatorius

„Artojo“ kolūkio klube-skaitykloje kabo sienlaikraštis „Komunistinės vagos“. Apipavidalinimas neblogas, tik, gaila, silpnas turinys. Užrašyta, kad jį leidžia klubas-skaitykla. Bet, kada pastarasis sienlaikraščio numeris išėjo, neišku, nes visai nėra pažymėta išleidimo data, numeris. Klubo-skaityklos vedėja S. Kanišauskaitė teisinasi, esą, skubėjau, ruošėmės festivaliui, tai ir pamiršau užrašyti datą, o, be to, dar neseniai dirbu: vos vienas, o gal ir ne visai mėnuo. Tikrai, pasiteisinimas labai nevykęs: nejaugi per mėnesį laiko nebuvo galima suburti redkolegijos, kuri su aktyvu pagalba būtų galėjusi išleisti daug įdomesni sienlaikraštį.

O dabar sienlaikraščio trijose skiltyse (trys iš languoto sąsiuvinio puslapiukai rašant į kas antrą eilutę) nieko nepasakyta.

Vedamasis pavadinimas „Žiemkenčių sėja“. Jame rašoma, kad kolūkyje žiemkenčiai pasėti 130 ha

plote, bet planas neįvykdytas. Mat, kolūkio valdybos pirmininkas Briška ir agronomas Zizas neranda tinkamos žiemkenčiams žemės. Ir viskas.

Tačiau, kodėl gi nesėja, kurioje brigadoje, konkrečiai, neįvykdyta planinė užduotis, pagaliau, kas gerai dirbo, kuri brigada pirmoji baigė sėją ir pan., nė neužsimenama. O vedamojo tema gana plati. Jeigu S. Kanišauskaitė dar nesuspėjo sužinoti padėties kolūkyje, tai ta tema analizuojanti straipsnelį buvo galima parašyti apie kurią nors brigadą. Reikėjo pagirti gerai dirbančius kolūkiečius, kritikuoti atsiliekančius, tinginius, besirūpinančius tik pasodybinio savo sklypeliu. O tokių „Artojo“ kolūkyje yra. Būtina, kad, perskaitę tą ar kitą straipsnelį, kolūkiečiai pajustų savo klaidas, kad spaudos žodis paskatintų juos aktyviam darbui.

Straipsnelyje „Pajuodis“ po kolūkio žiemkenčių pasėti 130 ha

mas kiaulių fermos vedėjas (neminint pavardės), kad apkeista kiaulidė, šėrikas Nareckas neapūpinamas auliniais batais, žibintuvais, gyvena toli nuo fermos. Tačiau kaltas ne tik kiaulių fermos vedėjas Gudonis, bet, mano nuomone, taip pat ir kolūkio valdyba, kuri nesirūpina patalpų sutvarkymu.

Kaip ruošiamasi visuomeninių gyvulių žiemėjimui, ar yra pašarų, šie klausimai šiandien labai svarbūs. Tačiau apie tai „Komunistinės vagos“ nutyli. Šiam straipsneliui nevykęs ir pavadinimas. Geriau gal tikėtų „Kiaulių fermoje“, nes pastaroji tik ir minimama, o apie kitas — nė žodžio.

Neblogas iškeltas faktas, kad mechanizatorius Naujikas su traktoriumi „DT-54“ aria pasodybinius kolūkiečių sklypus, o žiemkenčių sėjai žemės neruošia. Dar geriau, jei prie šios korespondencijos būtų karikatūra.

Pastabėlėje „Trumpai“ paminėta, kad kolūkyje pradėtos

kasti bulvės. Gerai dirba Jončienė, Jankevičienė ir kt. kolūketės. Štai, ir visa medžiaga. O apie derliaus nuėmimą S. Kanišauskaitė visai pamiršo. Ji pati nesilanko laukininkystės brigadose. Ant kultūrinės įstaigos sienų tebekaba du šūkių: vienas — kad gerai pasiruoškime žiemkenčių sėjai, o antras — derliaus nuėmimui. Gi apie pasiektus „Artojo“ kolūkio žemdirbių laimėjimus nėra jokio stendo, nė diagramos. Ji skundžiasi laiko „stoka“ — reikėjo ruošti festivaliui. Bet pasiruošę jam nekaip. Reiškia, blogas organizatorius. O kad blogas agitatorius matosi ne tik perskačius sienlaikraštį, bet ir iš visos kultūrinės įstaigos veiklos.

Taip ilgiau tęstis negali. Drg. Kanišauskaitė, jums būtina pagerinti darbą. Tam visos sąlygos yra, tik trūksta jūsų gerų norų ir nuširdaus darbo.

D. Andriūnaitė

IŠ RUDENS SUARTI VISAS ŽEMES VASARINĖMS KULTŪROMS

Didelis pagyvėjimas šiomis dienomis vyrauja Eišiškių, Šalčininkų ir daugelio kitų rajonų kolūkių laukuose. Kolūkiečiai ir mechanizatoriai baigia nuimti grūdines kultūras, ilgapluosčius linus, sėja žiemkenčius ir tuo pat metu aria dirvas. Kaimo darbo žmonės iš savo patyrimo įsitikino, kad rudeninis arimas yra svarbi priemonė visų žemės ūkio kultūrų derlingumui pakelti.

Pabradės rajono kolūkiai pernai rudeninio arimo planą įvykdė 100,2 procento. Pabradės MTS mechanizatoriai kartu su kolūkiečiais rudenį suarė daugiau kaip 7.200 hektarų dirvos vasarinėms kultūroms sėti. Tai įgalino rajoną šį pavasarį atlikti vasarojaus sėją trumpu laiku. Jau gegužės 10 d. sėjos planas buvo įvykdytas daugiau kaip 104 procentais.

Plačiai panaudodami dirvoms arti arklius, o taip pat MTS techniką, Kapsuko rajono kolūkiai pernai iš rudens suarė 10.829 hektarus, o šį pavasarį vasarines kultūras pasėjo geriausiai agrotechniniais terminais. Eilė rajono žemės ūkio artelių iš rudens suartuose laukuose išaugino gausų grūdinių kultūrų derlių po—13—15 centnerių iš hektaro.

Šis ir daugelis kitų pavyzdžių rodo, kad rudeninis arimas užtikrina pavasario lauko darbų atlikimą trumpiausiu ir palankiausiu laiku, o tai turi didelę įtaką vasarinių kultūrų derlingumui pakelti.

Dirva suarta iš rudens, dalinai atgauna savo struktūrą, geriau sulaiko drėgmę. Į supurentą ariamąjį sluoksnį lengvai patenka oras. Visa tai padeda sukaupti maistingų medžiagų atsargas augalams. Rudeninis arimas prieš tai nuskutus ražienas yra viena svarbiausių priemonių kovojant su laukų piktžolėmis ir augalų kenkėjais, kurie žiemoja dirvos paviršiuje arba jos viršutiniame sluoksnyje.

Laukus iš rudens arti reikia plūgais su priešplūgiais per visą ariamojo sluoksnio gyli. Tuomet viršutinis, blogesnės struktūros dirvos sluoksnis su sudygusiomis piktžolėmis

liū sėklomis priešplūgiu nustumiamas į vagos dugną ir padengiamas geresnės struktūros apatiniu sluoksniu. Užartas viršutinis dirvos sluoksnis iki vasarinių kultūrų sėjos atgauna savo struktūrą, o sudygusios piktžolės sėklos žūva. Iš rudens ariant velėnines-jaurines padidinto rūgštingumo dirvas reikia kartu jas kalkinti. Kukurūzams, bulvėms, cukriniams bei pašarinams runkeliams ir kitoms kultūroms auginti skirtus sklypus reikia patręsti mėšlu, kompostais ir mineralinėmis trąšomis. Ten kur arimo sluoksnis negilus, reikia jį pagilinti. Tuos sklypus būtina patręsti organinėmis trąšomis ir kalkinti. Pabradės, Kapsuko, Šalčininkų ir eilės kitų rajonų kolūkiai sugebėjo šiemet dvigubai padidinti vasarinių kultūrų, ypač linų ir bulvių, derlių, kaip tik to dėka, kad atliko visą rudeninio dirvos įdirbimo priemonių kompleksą.

Atsižvelgdami į didelę rudeninio dirvos įdirbimo reikšmę, Eišiškių rajono kolūkiai jau dabar suarė daugiau kaip 1.100 hektarų žemės. Šio rajono „Nemuno“ kolūkyje suarti 238 hektarai. Po 100 ir daugiau hektarų žemės jau suarta Pabradės rajono Lenino vardo ir A. Mickevičiaus vardo kolūkiuose.

Tačiau dar ne visur pakankamai dėmesio skiriama rudeniniam dirvos įdirbimui. Radviliškio rajono kolūkiuose pernai rudeninio arimo planas buvo įvykdytas tik 66 procentais. To išdavoje vasarinių kultūrų sėja vyko iki liepos mėnesio. Į praeitų metų pamokas čia neatsižvelgiama ir dabar. Rajono kolūkiai iki šiol dar nesuarė nė vieno hektaro žemės. Nepradėjo rudeninio arimo Dūkšto, Telšių, Kuršėnų, Obelių ir kai kurių kitų rajonų kolūkiai, nors tam yra visos galimybės.

Uždavinys dabar yra tas, kad kiekvienas kolūkis, baigdamas derliaus nuėmimo darbus, plačiai artų dirvas. Tuo tikslu reikia kiekvienai laukininkystės brigadai išskirti arklius. Mašinų-traktorių stotys privalo paskirti rudeniniam arimui visus traktorius, kurie baigė sėti žiemkenčius ir nuimti derlių.

Iš rudens turi būti suartos visos žemės skirtos vasarinėms kultūroms sėti 1957 metais. Šį didelį darbą, kuris turi pirmą reikšmę didinant žemės ūkio produkcijos gamybą, reikia užbaigti ne vėliau kaip iki spalio 30 d.

Kolūkiai turi plačiai skatinti kolūkiečius ir mechanizatorius, atliekančius rudeninį arimą. Reikia visur išplėsti socialistinį lenktyniavimą už kuo greičiausią rudeninio arimo atlikimą, panaudojant tam turimus kolūkių arklius, o taip pat mašinų-traktorių stočių techniką.

Agronomė A. Černova

Santuoka pagal išskaičiavimą. J. Fedorovo pieš. (TASS).

MOKSLO IR TECHNIKOS NAUJIENOS

NAUJAS ELEKTRINIS TRAUKINYS

Rygos vagonų statybos gamyklos konstruktoriai paruošė naujo elektrinio traukinio ER-5 projektą. Šis traukinys yra daug pranašesnis už dabar išleidžiamus elektrinius traukinius. Nauja vagonų rėmų ir karoserijos konstrukcija įgalino elektros įrengimus patalpinti pačių rėmų viduje, sumažinti vagonų svorį. Įprastinio elektrinio traukinio motorinis vagonas būdamas 19 metrų ilgio sveria apie 62 tonas. Tuo tarpu naujasis vagonas yra 2 tonomis lengvesnis už dabartinį, nors yra 5 metrais

ilgesnis už jį. ER-5 elektriniame traukinyje panaudota progresyvi elektrinio stabdymo sistema, jis turės suvirinimo vežimėlį, automatinį signalizavimą su automatinio stabdiklio ir kitas naujoves. Naujo traukinio priekinio vagono priešakinė dalis turės nuotakį formą. Kiekviename vagone—pusiauminkštos sofos keleiviams, trejos automatiškai veikiančios durys, pagerintas apšvietimas.

Elektrinis traukinys ER-5 gali išvystyti 130 kilometrų greitį per valandą.

KRAUJO PAKAITALAS

Kraujo perliejimas—seniai žinomas metodas, kuris yra plačiai paplitęs. Iki šiol kraujo perliejimui buvo naudojamas tik žmogaus (donoro) kraujas. Be to, būtina reikėjo, kad sergančio ir donoro kraujo grupė atitiktų.

Dabar tarybiniai mokslininkai šioje srityje padarė

naują atradimą. Ukrainos Mokslų akademijos Biochemijos institutas paruošė technologiją kraujo pakaitalui BK-8 (stambiųjų rauguočių kraujo serumas) gauti. Preparatas pakeičia žmogaus kraują ir vienodai veikia į ligonius su skirtingomis kraujo grupėmis.

SILOSO ĮSODRINIMO METODAS

Baltymai—svarbiausias silosinių kultūrų produktas. Tačiau silosuojant, ir ypač silosą laikant, baltymai suskyla. Dėl to silosas nuostoją vertingų maistingųjų kokybių. Ukrainos mokslininkai pasiūlė metodą, ku-

ris padeda ne tik išsaugoti baltymus, bet dargi padidina jų kiekį silose.

Tam tikslui raugiant silosą kiekvienas jo sluoksnis apipurškiamas amonio sulfatu. Bandymai rodo, kad, įsodrinus silosą, jo maistinumai žymiai pakyla.

PRANEŠIMAS

apie derliaus nuėmimą, kūlimą, bulviakasi ir rudens arimą rajono kolūkiuose 1956 m. rugsėjo mėn. 25 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių kultūrų	Iškulta	Nuakasta bulvių	Suarta dirvų
1.	M. Melnikaitės v.	97,6	22,4	7,2	14,1
2.	„Palanga“	96,8	23,1	—	16,0
3.	„Lukonys“	94,4	18,8	—	18,1
4.	„Vėžionys“	93,8	17,6	2,4	18,8
5.	„Bugailiškiai“	91,7	32,2	9,6	—
6.	„Aušra“	87,0	16,8	6,2	16,3
7.	„Nemunas“	85,9	10,4	—	10,4
8.	„Pirmūnas“	85,1	44,6	11,3	35,7
9.	„Sakalas“	85,1	26,6	3,4	9,0
10.	Mičiurino v.	84,8	30,8	—	27,2
11.	„Vedrupys“	83,8	13,5	3,5	—
12.	„Šetekšna“	83,4	32,3	—	11,7
13.	„Pirmoji vaga“	82,7	10,7	4,3	—
14.	„Aukštaičiai“	82,0	14,6	2,2	10,7
15.	„Skodinos“	81,9	25,2	4,0	8,1
16.	„Mūsų rytojūs“	81,4	25,1	—	—
17.	„Mituva“	81,3	32,2	—	—
18.	„Artojas“	77,7	12,7	—	5,3
19.	„Adomynė“	76,6	15,1	5,0	1,8
20.	„Juodpėnai“	74,0	27,4	—	—
21.	„Žalgiris“	73,2	21,1	—	—
22.	„Pakupys“	70,8	21,3	—	2,8
23.	„Vienybė“	70,4	28,1	—	4,0
24.	„Laisvė“	69,6	34,1	—	8,2
25.	„Neris“	69,4	15,1	2,0	7,8
26.	„Stalino keliu“	67,8	15,8	—	2,8
27.	„Laukų spartuolis“	63,8	28,3	1,8	—
28.	„Atėitis“	55,4	23,1	2,1	8,2
Skapiškio MTS zonoje:		81,7	23,5	2,7	6,6
Kupiškio MTS zonoje:		78,6	22,6	2,4	9,1
Viso rajone:		79,8	23,0	2,5	8,0

Plano komisija

SPORTINĖJE PROGRAMOJE NAUJOS VARŽYBOS

Festivalyje vyko ir sportinės varžybos, kuriose dalyvavo Šimonių, Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinių mokyklų ir penkių rajono kolūkių sportininkai. Gi 23 kolūkių sporto kolektyvai savo komandų į festivalį nepasiuntė.

Bėgimuose 100 m distancijoje iš vyrų per 12,2 sek. (III atskyrio rezultatas) pirmas baigmę pastekė V. Vildžiūnas, iš moterų—L. Reimekaitė (14,1 sek.); 800 m distancijoje—VI. Matekonis (2:11,6 min.). Visi jie atstovavo Vlado Rekašiaus vardo vidurinę mokyklą.

Granatų vyrų grupėje toliausiai (63,18 m), daugiau III atskyrio reikalavimų, numetė Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mokinys Strolia, moterų grupėje—„Mituvos“ kolūkio sportininkė E. Leišytė (36,50 m). Ji taip pat ir rutulį nustūmė 8,25 m. Iš vyrų rekordiniu atstumu (10,32 m) rutulį nustūmė Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mokinys D. Tamošiūnas, ir diską nusviedė 28,49 m. Iš moterų diską toliausiai nusviedė (21,7 m) taip pat šios mokyklos mokinė V. Repšytė.

Įdomios buvo dviratininkų lenktynės „Kas paskutinis“. 100 m distancijoje ilgiausiai važiavo Šimonių vidurinės mokyklos mokinys Alekna (3:52,4 min.). Dar gyviau praėjo „puodynės daužymo“ žaidimas. Čia geriausiai pasirodė šio žaidimo iniciatoriai artokiečiai.

Pirmą kartą mūsų rajone vyko raitelių lenktynės. 1 km nuotolyje baigmę per 1:37,2 min. su žirgu Pačetu pirmas pasiekė „Vėžionių“ kolūkio narys Archipovas. Festivalyje taip pat dalyvavo „Aušros“, „Skodinos“, „Neries“ kolūkių žirginio sporto mėgėjai.

Mūsų kaime daug imtynininkų-mėgėjų, bet varžybose ant kilimo iki šiol jie nepasirodė, nes nebuvo technškai pasiruošę. Todėl, kad būtų išpopuliarinta ši sporto šaka, buvusios „Kolūketis“ draugijos praeitų metų respublikos čempionas Bolna ir jaunas imtynininkas Juodiškis surengė parodomąsias varžybas.

Rungėsi ir krepšininkai, nors komandų buvo tik 4. „Neries“ ir Marytės Melnikaitės vardo kolūkių krepšinio komandų susitikimą rezultatu 41:10 laimėjo neriečiai. LSD „Nemunas“, ir Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos krepšinio komandų varžybas laimėjo nemuniečiai (34:20).

Br. Naujelis

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

E K R A N A S

Kinoteatras „A U Š R A“

„Lemiamos minutės“—

rugsėjo mėn. 29—30 d. d.

„Borisas Godunovas“

— spalio 2—3 d. d.

Pradžia 20 val. 30 min.